

испознава всичкы-тѣ Божи заповѣди, и да са моли день и нощь непрѣстанно, слызы отъ очи мѣ, като нѣкои извори, непрѣстанно течахъ, и постъ безъ мѣркы посташе; защо-то 30 години нарѣдъ, той хлѣбъ не-кѣса, освѣтъ финическы плодове и нѣкои горскы дивы билкы. отъ кои-то са прихран-ваше, колко-то да живѣе. Нъ и тѣкъ не-гово-то живеніе просвѣтна като нѣкоя свѣ-тлыва звѣзда. отъ-ѣто са прочю татъкъ у всичкы Палестинѣ и приходяхъ добродѣ-тели нѣкои хора, кои-то искахъ да оста-нѣтъ при него и да живѣхъ въ пе-щерѣхъ пѣстынашкы безмалевнѣ животъ.

Испърво той имаше седмица ученици, нъ отсѣтиѣ, умножавани отъ день на день, станахъ повече. -- Веднѣжъ като наближа-ваше праздниѣ-тъ на Св. Въскресеніе, а нищо за іаденѣе нѣмахъ, ученици-тѣ мѣ скзрѣхъ, и тайно помѣждѣ си мѣмрахъ върхъ прѣподобнаго си отца; защо-то нито вѣно имаше за сѣжѣхъ и ще останѣтъ не-причастени отъ Св. тайни. Нъ Пр. Теодо-сій, като имаше на Бога несмнѣннѣ надѣ-ждѣ, заръча на братѣ-та за да натѣкмѣтъ